שלשה מטבעות זו ע"ג זו: בגמרא מפרש טעמייהו: **גמ'** מפשע דמלגא כו'. תימה הוא לומר שהפירות שבעבל הכלי ולפניו פירות. כלי אלו הפירות של מולתן ותפ"ש שהכלי לבעל הסימן, ואם הכלי יחזיר ואת הפירות יעכב לו ולא למריץ מהאי טעמא כפל: **מקלתן בכלי כו'**. הדבר מוכיח דהא דעל גבי קרקע להך הוא ותזיב להחזירם למי שיתן סימן בכלי וכן משום לבעל הכים: **ס"ג מלא דבר שמין כו סימן כנד דבר שים כו סימן**. בענן משום לפי כיס: **מייב לסבריו**. על הכל ויכתבו המשום לבעל הכים: **כא בעל סימן ונעל פם שלו**. תם הכים ואמר לין המשום שלי זכה הלה במשום: **ספ. דקתני וכיפנא**. כרי אלו שלו: **כבובא וכיפנא**. גיגים מפולם ופשתן לפניה דודלי אלי פשתן לאו מטבעא כפל דאי מיכה נפל הוה מסתייר ביה והוא הדין לכיס ולפניו משום מהאי טעמא, **ספ. דקתני חייב בלמא ופירי דמעיקרי דשכרן ונפלי מיניה כולהו: פם דקתני חייב כדמסתייר**. ואיכא למימר הכי דאברלי מיניה נפל: **והא דלא מסתייר**. כיון דסתם נעל יש לו תובען כפולים לאוקי לי מפולו נפל הוה מסתייר ביה דלוגנין מעבבי ליה: **ר"ג היא והא דלא מסתייר ביה מידי: פם דאים ניש לוגנין**. לאו מינה נפל דאי מינה נפל הוה מסתייר ביה מידי: **ג"ם מנין אף סימן**. דאי לאו הכי מאי סימן איכא: **תני לבור פירות**. דאין כאן מנין (ג) מאי איכא למיפשט מקום דכיון דלבורין הוא הוה ויהיב סימנא במקום פלוני המחתים: **פני לבורי פירות** סימני מנין (ג) דאי מדתני ליה לא הא מפקום ולא הא מפקום: **ואפ סטבעות** כמגדלין. לקמיה מפרש שבשתן רחבין זה מזה ומניח מלמטה את הרחב ועליו את הבינוני ועליון הוא הקטן שבכולן 'כמגדל' זה הטבעי היסוד רחב ומקטן ועולה ובו מנחי הכי לאו דבר נפילה הוא אלא דבר היטח והיה דעתו לחזור ולטלן ובשהלכך טעל ומכריז וזה בא ושקל סימן ומחזר מגדלין היו עשויין: **ג' מטבעות**. שאין דומות זו לזו ברחבן: **משלשפי שלחופי**. מקלת זו על תבירתה ומקלת על גבי קרקע: **מייב לסבריו**. תלמוד כי האי גוונא לאו דבר נפילה הוא: **על שלשה מלכים**. קס"ד שלש היו לורסיסם שוות שכל מלך כותב שמו וזורקו על מטבע שלו: **מגדלין**. שאין עשויין כמגדלין. ומונחים כמו שפרישית: **מפילו על מלך אחד**. שהרי דומות שאין עשויין כמגדלין הוי כאלו אין עליהן אלא שם מלך אחד: **על מלך אחד כעין שלשה מלכים**. כלומר אפי' הן של מלך אחד שהרי שאין עשויין כמגדלין חייב להכריז: **דכולהו כי הדדי ניכפו**. שוין ברחבן: **ספ"ג דכי הדדי מנפי**. זה על זה ונלחו מלחמה: **לימור [מחרמוי] אחרמי**. דקס"ד נפל ואין זה היטח וסימן אין לו בהם ואפי' מקום שלש יודע היכן נפל: **אפי' על מלך אחד מכריז**. הואיל ומטבעות הוו זו ע"ג זו יש כאן סימן, דלמא אתמי הכפול הכי: **ורבינן אפי מכריז מנין**. כך וכך מטבעות מלאתי וחה בא וטען סימן זו ע"ג זו **ומלאתם**: **מטבעות מלאתי**. מטבעות הוא דמיטבעי ב': **כשיר**. מוטלין בעגול כלאטלה: **כשורה**. זו מלל זו: **כאלכסן**. כג' רגלי קנקן כל אחד כנגד חוזר של שני כזה ": **כפולם**. רוב לאמצעי על התחתון ורוב העליון על האמצעי כמו מעלות שקורין לאסקולינ"ש: **פשוט מפש**. דל"ש אחד: **כל שאילו מכנים כו'**. וכי הוו כפולם נימלים בבת אחת:

כאלכסן

רבינו חננאל

מצא פירות בכלי או כלי בכות שהוא וכו'. אמרי' תניא להא דתנו רבנן מצא כלי ולפניו פירות כים ולפניו מעות הרי אלו שלו. מקצתן בכלי ומקצתן בקרקע חייב להכריז ואם בא ישראל ונתן סימני הכלי נוטל גם הפירות וכן כל כיוצא בזן. ורמינן עלה הא דתניא מצא

רבר שאין בו סימן כצד דבר שיש בו סימן *) נוטל הדבר שיש בו סימן וזכה הלה ברבר שאין בו סימן. ופרקינן הא והא בצנא ופרי וכגון שנותרו מן הפירות בצנא ולא קשיא הא דתני חייב להכריז דמשמע שמחזיר גם הפירות בצנא דאית ליה אינגנים והני פירי אישהתכא והני פירי אישהשתך מן הצנא ודני [ראשתייך] בנות אתגנים מעעם סלהשתך בתרך הפירות בתר צנא נדירי בא מי שכתן סימני צנא נוטל גם הפירות. והא דתני רוכה הלה בסה שבירו בצנא ודלית ליה אינגנים ומכאו הפירות בתרך ופירות בצנא דאמרי' תני פירי דבתרך לאו מן הצנא אישתשתך דאילו אישתשתוכי כולהו דהא ליה לך לצנא אינגנים אלא הני פירי דבתרך לאחרינא אינך לשיכך וכה בהם המצאן דהא דבר שאין בו סימן ניתנו. ציבורי פירות. ש"מ מנין הוי סימן. ג' מטבעות זו על גבי זו חייב להכריז. פי' כמגדלים מכוונות אכנים זו על גבי זו אין אותן עומדות על חבירתה. פשוטין משלחופי אחרתי זו על גב זו אלא מקצתן עליה ומקצתן יוצאה מעליה כגון כגפי הכרובים כדגרסי' בסוף המוכר את הבית ורלמא שלחופי הוו משלחופי אחרתי ועיקרו כדאמרינן בתוכחתא' ארץ ישראל שכל את ידיו שלחופיהן לירדהו. אסקינן כל שאינן עשויים כמגדלים פשוטין והרי הן שלו היכא לתתא ומניצא עליונה ונופא עילוי מציעי זהו כמגדלים. בעי ר' ירמיה כשיר או כשורה או כפולם מהו ועלה בתיקו. פי' כשיר ענול כצמידין דמהתנם לה שירין. כשורה זה בצד זה. כתצובה

*) נלחה דלמ נכם בכייהמ הכניה נוטל ומכריז דק נוטל הדבר וכו' ופי' כתוס' כתן ד"ה ספ גיכסת דכיון ופיכוב.

הגהות הגר"א

[א] גמ' רב ספפ וכו'. ג"ב המכ"ם פתק כמולהו לוקמתה דר"פ מכל דר"ו בהמיפה. והרא"ם ומוה פתק גם לדר"ו: [ב] שם ואח"כ הא והא דלא מסתייר כה מידי ול"ק הא דל"ל מוגנין לנמל הא דל"ל מוגנין לנמל ואח"כ הא והא דל"ל מוגנין ול"ק הא דמכדרי לפיה לעבי פירי הא דלא מכדרי לפיה לעבי פירי כנ"ל (וכ"ב מכ"ש ד"ה והא כו' דמשם נמל כו' מכל הרא"ם גורס כביכולא שלנו ופ"ם ומכדבי רבינו בתוס' סי' רפכ ס"ק נ"ם לדר"ו: [ב] שם ואח"כ הא והא דלא מסתייר כה מידי ול"ק הא דל"ל מוגנין לנמל הא דל"ל מוגנין לנמל גם לדר"ו: [ב] שם (פשוט מכתב"ם ופ"ל ס"ל) דר"ו ומוכח מד